

Dziennik Urzędowy Szwedzkiego Urzędu Transportu

**TRANSPORT
STYRELSEN**

25:13

Przepisy Szwedzkiego Urzędu Transportu w sprawie skoków spadochronowych

Opublikowano 27 lutego 2025 r.

przyjęte w dniu 12 lutego 2025 r.

LOTNICTWO

Zgodnie z rozdziałem 1 sekcja 9, rozdziałem 6 sekcja 19 i rozdziałem 12 sekcja 4 rozporządzenia w sprawie lotnictwa cywilnego (2010:770), Szwedzki Urząd Transportu wydaje¹ następujące przepisy.

Seria OPS

Zakres

Artykuł 1. Niniejsze przepisy mają zastosowanie do cywilnych skoków spadochronowych oraz zrzucania towarów na spadochronach dostawczych w Szwecji.

Mają one również zastosowanie do szkoleń w zakresie działalności, o której mowa w akapicie pierwszym oraz do wydawania licencji na taką działalność.

Definicje i skróty

Artykuł 2. Do celów niniejszych przepisów stosuje się następujące definicje:

AFIS (Aerodrome Flight Information Service) służba informacji powietrznej na lotnisku niekontrolowanym,

główny instruktor instruktor odpowiedzialny za skoki w klubie spadochronowym,

¹ Zob. dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego

<i>spadochron</i>	czasza wykonana z materiału włókienniczego lub podobnego z linkami zawieszenia i uprzężą, przewożona w pojemniku spadochronowym podczas lotu; obejmuje spadochrony awaryjne, spadochrony sportowe, czasze okrągłe, spadochrony zapasowe i spadochrony zaopatrzeniowe;
<i>inspektor spadochronowy</i>	osoba upoważniona do badania pracy riggerów spadochronowych oraz do kontroli, pakowania i naprawy spadochronów sportowych i zapasowych oraz systemów spadochronowych,
<i>technik spadochronowy</i>	osoba upoważniona do kontroli i nadzoru nad spadochronami awaryjnymi oraz do prowadzenia prób i napraw awaryjnych urządzeń spadochronowych,
<i>kierownik lotów</i>	osoba odpowiedzialna za zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa operacji lotniczych związanych ze skokami na spadochronie oraz za szkolenia i kształcenie pilotów wymagane do realizacji zadania,
<i>instrukcja lotu</i>	instrukcja określająca ograniczenia, w ramach których statek powietrzny uznaje się za zdolny do lotu, wraz ze wskazówkami producenta i informacjami dotyczącymi bezpiecznej eksploatacji statku powietrznego przez załogę lotniczą, zatwierdzona w całości lub w części przez Szwedzki Urząd Transportu lub inny organ lotniczy,
<i>lider skoku</i>	instruktor terenowy, prowadzący i odpowiedzialny za skoki,
<i>mistrz skoków lub szef lotu</i>	osoba znajdująca się na pokładzie statku powietrznego, która we współpracy z pilotem dowódcą jest odpowiedzialna za skoczków spadochronowych znajdujących się na pokładzie statku powietrznego oraz za dopilnowanie, aby skoki ze statku powietrznego odbywały się we właściwym czasie i we właściwej pozycji, zgodnie z obowiązującymi instrukcjami spadochronowymi,

<i>przestrzeń powietrzna kontrolowana</i>	(przestrzeń powietrzna kontrolowana) określona przestrzeń powietrzna, w której zapewniana jest kontrola ruchu lotniczego zgodnie z klasyfikacją przestrzeni powietrznej,
<i>kierownik pokazów</i>	osoba odpowiedzialna podczas pokazów lotniczych z wykorzystaniem <i>skoków spadochronowych</i> .

Artykuł 3. Przyjmuje się, że towary, które są legalnie wprowadzane do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w Turcji, lub które pochodzą i są legalnie wprowadzane do obrotu w państwie EFTA będącym stroną traktatu EOG, są zgodne z tymi przepisami. Stosowanie tego środka jest objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 764/2008.

Licencja, certyfikat osoby uczącej się i odpowiednie dokumenty

Artykuł 4. Instruktorzy spadochronowi, inspektorzy spadochronowi, technicy spadochronowi i kierownicy pokazów posiadają świadectwo kwalifikacji wydane przez Szwedzki Urząd Transportu.

Artykuł 5. Skoczkowie spadochronowi posiadają licencję wydaną przez Szwedzki Urząd Transportu. Licencja jest stopniowana od A do D, przy czym D jest stopniem najwyższym.

Osoba ucząca się odbywająca szkolenie w celu uzyskania licencji posiada certyfikat osoby uczącej się wydany przez Szwedzki Urząd Transportu.

Artykuł 6. Świadectwa, licencje, certyfikaty osób uczących się lub odpowiednie dokumenty wydane przez organ zagraniczny lub upoważnioną organizację zatwierdza Szwedzki Urząd Transportu. Zatwierdzenie wymaga, aby zarówno szkolenie, jak i umiejętności danej osoby odpowiadały wymogom szwedzkiej licencji. Jednakże w przypadku osoby na stałe zamieszkującej w Szwecji, zatwierdzenie takie jest ważne maksymalnie przez 12 miesięcy. Certyfikat lub licencję osoby uczącej się zastępuje się następnie szwedzkim certyfikatem osoby uczącej się lub licencją.

Artykuł 7. Szkoły nauki skoków spadochronowych są zatwierdzane przez Szwedzki Urząd Transportu.

Służba lotnicza na pokładzie statków powietrznych wykorzystywanych do skoków spadochronowych

Artykuł 8. Pilot dowódca uzyskuje zgodę lokalnego kierownika lotów klubu spadochronowego lub kierownika lotów komercyjnej linii lotniczej.

Artykuł 9. Lider skoku i pilot dowódca uzgadniają z wyprzedzeniem planowane procedury wykonania skoku, takie jak:

1. zalecana prędkość skoku, końcowe podejście i punkt skoku dla wykonania skoków przez skoczków spadochronowych i zrzutu spadochronów dostawczych,
2. instrukcja współpracy między pilotem dowódcą, personelem naziemnym i skoczkami spadochronowymi,
3. instrukcja dotycząca procedur awaryjnych podczas różnych faz lotu ze skoczkami spadochronowymi.

Artykuł 10. Mistrz skoków lub szef lotu na pokładzie statku powietrznego, we współpracy z pilotem dowódcą, ponoszą odpowiedzialność za skoczków spadochronowych w statku powietrznym oraz za zapewnienie, że skoki ze statku powietrznego odbywają się we właściwym czasie i miejscu zgodnie z obowiązującymi instrukcjami spadochronowymi.

Artykuł 11. Tylko osoby, które lider skoku i pilot dowódca uznali za niezbędne do wykonania skoku, mogą towarzyszyć im na pokładzie statku powietrznego podczas skoków spadochronowych.

Wyposażenie lotnicze

Artykuł 12. Przepisy dotyczące modyfikacji lub przeróbek statków powietrznych przeznaczonych do przewozu skoczków spadochronowych można znaleźć w rozporządzeniu (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących.

Statki powietrzne, które, zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. d) i art. 2 ust. 8 lit. a)-c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 nie są objęte tym rozporządzeniem, są natomiast objęte przepisami Szwedzkiego Urzędu Transportu (TSFS

2020:85) w sprawie certyfikacji niektórych statków powietrznych oraz organizacji projektujących i produkujących.

Artykuł 13. Statek powietrzny jest wyposażony zgodnie z zatwierdzoną konfiguracją do skoków spadochronowych. Znaki i oznaczenia wizualne wskazują zatwierdzone położenie skoczków spadochronowych podczas załadunku, lotu i skoków, a także wszelkie dodatkowe ograniczenia niezbędne podczas skoków w celu zapewnienia utrzymania zatwierdzonych wartości granicznych środka ciężkości.

Sprzęt spadochronowy

Artykuł 14. Skoki spadochronowe mogą być wykonywane tylko wtedy, gdy skoczek spadochronowy jest wyposażony w odpowiednią kombinację co najmniej dwóch czasz połączonych tę samą uprzężą, z których jedna musi być spadochronem zapasowym.

Bezpieczeństwo podczas skoków spadochronowych

Artykuł 15. Skoki spadochronowe są wykonywane pod nadzorem lidera skoku zgodnie z obowiązującymi go instrukcjami.

Artykuł 16. Lider skoku dopilnowuje, aby skoczek spadochronowy był wyposażony w sprzęt wymagany do wykonywania skoków spadochronowych.

Podczas skoku ze spadochronem do wody lider skoku sprawdza, czy głębokość wody i stan dna są zadowalające.

Artykuł 17. Obszar przeznaczony do lądowania skoczka spadochronowego musi mieć wymiary co najmniej 50 m x 50 m z niezakłóconym podejściem i alternatywnymi miejscami lądowania oraz musi zostać zatwierdzony przez głównego instruktora. Właściciel gruntu musi udzielić pozwolenia na użytkowanie terenu w tym celu.

Obszar lądowania dla uczących się skoczków spadochronowych jest w miarę możliwości okrągły o promieniu co najmniej 200 metrów. Poza obszarem lądowania musi znajdować się strefa bezpieczeństwa o szerokości co najmniej 200 m, w której nie ma wody głębszej niż 1 metr, linii energetycznych, budynków wyższych niż jedna kondygnacja i podobnych przeszkód.

Artykuł 18. W celu ułatwienia działań ratowniczych na lądowisku muszą być zapewnione co najmniej następujące elementy:

1. telefon lub inne środki komunikacji,
2. torba medyczna,
3. samochód,
4. łódź (w przypadku skoków do wody).

Artykuł 19. Jeżeli skoki spadochronowe wykonywane są w miejscu, w którym prowadzone są inne działania lotnicze, lider skoku zapewnia niezbędną koordynację różnych działań.

Artykuł 20. Minimalna wysokość otwarcia spadochronu sportowego wynosi 700 m AGL (ang. Above Ground Level, ponad poziomem podłoża). Minimalna wysokość rozwinięcia spadochronu z okrągłą czaszą i otwarciem wyzwalaniem wynosi 400 m AGL. Minimalna wysokość zrzutu towarów na spadochronie dostawczym, który otwiera się automatycznie, wynosi 150 m AGL.

Artykuł 21. Podczas lotu na wysokość skokową skoczkom spadochronowi wykorzystują tlen w samolocie, jeżeli wysokość lotu może

1. wynosić między 10 000 a 13 000 stóp, przez czas dłuższy niż 30 minut,

2. przekraczać 13 000 stóp, przez czas dłuższy niż 6 minut,

3. przekraczać 15 000 stóp, przez czas dłuższy niż 3 minuty.

Artykuł 22. Podczas skoków skoczkom spadochronowi muszą być wyposażeni w kamizelkę ratunkową, jeśli:

1. zamierzają lądować w wodzie,

2. istnieje ryzyko przypadkowego lądowania w wodzie.

Artykuł 23. W celu wykonania skoku spadochronowego w kontrolowanej przestrzeni powietrznej, pilot dowódca musi uzyskać zezwolenie.

Artykuł 24. Jeżeli skoki spadochronowe mają być wykonywane w całości lub częściowo w kontrolowanej przestrzeni powietrznej, statek powietrzny, z którego są one wykonywane zapewnia skoczkom własną separację. Na żądanie kontroli ruchu lotniczego statek powietrzny pozostaje nad wszystkimi skoczkami spadochronowymi i powiadamia odpowiedni organ kontroli ruchu lotniczego o wylądowaniu lub opuszczeniu przestrzeni kontrolowanej przez ostatniego skoczka.

Artykuł 25. Skoki spadochronowe w ciemności poza kontrolowaną przestrzenią powietrzną oraz skoki spadochronowe poza kontrolowaną przestrzenią powietrzną wykraczające poza pojedynczy zrzut skoczków spadochronowych trwający dłużej niż 15 minut są planowane i zgłaszane do służby informacji lotniczej (AIS). Zgłoszenia dokonuje się co najmniej 24 godziny przed planowanym skokiem spadochronowym.

Artykuł 26. Pilot dowódca powiadamia przed skokiem odpowiedni organ AFIS o skokach spadochronowych obejmujących operacje na lotniskach ze służbą AFIS (ze strefą lub obszarem informacji powietrznej lub bez nich).

Artykuł 27. Jeżeli skoki spadochronowe odbywają się w pobliżu lotniska bez kontroli ruchu lotniczego, pilot dowódca informuje o tym fakcie na częstotliwości radiowej lotniska lub klubu lotniczego.

Siła wiatru

Artykuł 28. Przed każdym skokiem spadochronowym skoczek spadochronowy sprawdza panujące warunki wiatrowe. Maksymalny wiatr przyziemny podczas skoku spadochronowego nie może przekraczać:

1. 6 m/s podczas pierwszych pięciu skoków skoczka spadochronowego,
2. 8 m/s podczas szóstego do dwudziestego skoku skoczka spadochronowego,
3. 11 m/s podczas kolejnych skoków.

Artykuł 29. Skoki spadochronowe przy wietrze przyziemnym o prędkości od 9 do 11 m/s są dozwolone tylko wtedy, gdy skoczek jest wyposażony w spadochron z napędem własnym powyżej 5 m/s i spadochron zapasowy typu skrzydła.

W przypadku skoków do wody wiatr przyziemny musi wynosić co najmniej 2 m/s.

Pokazy skoków spadochronowych

Artykuł 30. W przypadku pokazów spadochronowych obszar lądowania musi wynosić co najmniej 50 m x 50 m z niezakłóconym podejściem i co najmniej jednym sąsiednim i odpowiednio zlokalizowanym alternatywnym obszarem lądowania, pod warunkiem, że skoczek spadochronowy uczestniczący w pokazie posiada co najmniej licencję C.

Jeżeli skoczek spadochronowy posiada co najmniej licencję D, obszar lądowania może zostać zmniejszony do 1 000 m².

Artykuł 31. Pokazy skoków spadochronowych nie mogą być wykonywane, jeżeli wiatr przyziemny przekracza 6 m/s lub, w przypadku sprzyjających warunków, 8 m/s.

Pod warunkiem, że zidentyfikowane alternatywne miejsce lądowania znajduje się pod wiatr od planowanego miejsca lądowania, pokazy mogą być prowadzone przy maksymalnym wietrze przyziemnym 11 m/s.

Artykuł 32. Kierownik pokazów zatwierdza odpowiednich skoczków spadochronowych, wybór spadochronów, miejsca lądowania i ograniczenia związane z prędkością wiatru, biorąc pod uwagę aktualne warunki i okoliczności.

Wyjątki

Artykuł 33. Szwedzki Urząd Transportu może wyrazić zgodę na wyjątki od niniejszych przepisów.

-
1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 1 kwietnia 2025 r.

2. Rozporządzenie uchyla przepisy szwedzkiego Urzędu Lotnictwa Cywilnego dotyczące skoków spadochronowych (LFS 2007:46).

W imieniu Szwedzkiego Urzędu Transportu

JONAS BJELFVENSTAM

Magnus Axelsson
(Drogi i koleje)